

**ТУФЛІ
ДО ВРУЧЕННЯ
«ОСКАРА»**

ХАРКІВ
«ФОЛІО»
2012

ТУФЛІ ДО ВРУЧЕННЯ «ОСКАРА»

Фаршируючи кабачки, вона пригадує, як порвала з ним. Порвала. Ні, не порвала. Вона його здихалася. На трамвайній зупинці на Маріїн Дворі¹. У п'ятницю, о пів на десяту вечора.

Зараз фарширує кабачки. Мусила пройти півміста, половину цього гръбаного Лас-Вегаса, щоб знайти кабачки, сметану та м'ясний фарш. До вечері нафарширує кабачки. Прийдуть Есо і Сайма. Вони з Бужіма. Вона уявлення не має, де цей Бужім. Вони уявлення не мають, де в Сараєві Маріїн Двор. Та й це, зрештою, не має значення. Вони зараз друзі. Земляки. Отут, у Лас-Вегасі.

Вечерятимуть фаршированими кабачками та дивитимуться вручення «Оскара». Вчотирьох. Завтра їм всім разом на роботу. У казино. Чоловіки обслуговують гральні автомати, вона за баром, а Сайма на кухні.

За шість місяців потому, як здихалася його, вона зустріла Брацу. Ще шість — і почалася війна.

---

¹ Маріїн Двор — історичний район у Сараєві, названий за однойменною будівлею. (Тут і далі примітки перекладача.)

Того вечора, коли вона порвала з ним, над Сараєвом був повний місяць. Вона кричала, що по горло сита його переходами з факультету на факультет. Хоче знати, що він думає робити зі своїм життям. Вона кричала. А він мовчав. І залишився стояти на трамвайній зупинці на Маріїн Дворі.

Сьогодні вона купила ще й туфлі за триста доларів. Всю свою заначку виклала за ці туфлі. Туфлі на високій тонкій шпильці. Туфлі, в яких навіть піти нема куди. Туфлі до вручення «Оскара». Вона знає, що взує їх тільки цього вечора. На вручення «Оскара». Вона знає, що повинна мати приголомшливі туфлі на врученні «Оскара».

Часом вона думала про нього. Завжди пригадувала його отакого, здиханого, на трамвайній зупинці на Маріїн Дворі. Ніколи й ніяк інакше. Він тільки дивиться на неї. Їй здається, що в нього очі повні сліз. А може й ні. Вона не певна. Бо трамвай рушає. А він опускає голову. Та це й не має значення, хіба ні? Вона здихалася лузера.

Уявлення не має, як пояснити все це Браці. Насправді й нема чого йому пояснювати. У неї нові туфлі за триста баксів. Ну то й що, як навіть заплаче трохи. І яке діло Есо та Саймі до того, що вона сидить у шпильках? Ніхто з них трьох не знатиме, що вона його здихалася. На трамвайній зупинці.

Нехай дивляться на неї. Всі троє. До бісової матері й їх, і фаршировані кабачки. Сьогодні ввечері вона взує свої нові туфлі. І їстиме фаршировані кабачки. У підвальній квартирі на 70 м². У Лас-Вегасі. Телебачення транслюватиме церемонію вручення «Оскара». Він вийде з лімузина. Посміхатиметься фоторепортерам. Виглядатиме так само,

як і тоді, коли вона з ним порвала. Тільки буде щасливіший. І вже не дивитиметься на неї. Печально і здихано. Вона плакатиме. Трохи. А трохи дивитиметься на свої туфлі та уявлятиме, як їхні підбори вгрузали б у червону доріжку, на якій він зараз стоїть. Трохи пізніше він вийде прийняти «Оскара», і коли дякуватиме усім, хто всі ці роки був поруч із ним, хто його підтримував і любив, вона так відчайдушно намагатиметься пригадати. Пригадати, чому ж порвала із ним. Того вечора на трамвайній зупинці. У Сараєві. На Маріїн Дворі.

ЧЕРВОНА МЕРЕЖИВНА БЛІЗНА

Запізнюся. Знову запізнюся. І не матиму годящого пояснення.

Ніби комусь є діло до того, що я мусила підготуватися. А цієї ночі погано спала. Треба було вбратися. І нафарбуватися. І зробити ще мільйон дрібниць. Сьогодні мушу виглядати досконало. Просто досконало. Сьогодні приїде Він. Я повинна була підібрати правильний гардероб. І макіяж. І парфуми. І спарувати сумочку й туфлі. Бо побачу його після двох місяців.

Блі-і-і-н... два місяці... без нього. Без сексу. Звісно, я запізнюся. І зовсім не володітиму собою.

Мама трохи бурчить. Каже, що голландці їй завжди здавалися ніякими. Знаю, що вона думає. Він не *наш*. Не засмаглий. Ніби мені не все одно. І їй так само. Коли він приїздить, привозить цигарки. Привозить і продукти. І тоді

мамі вже нема діла, засмаглий він чи ні. Татові минулого разу привіз тютюн для люльки та бурбон. Одразу став його найбільшим улюбленцем на планеті. Тато навіть перестав казати, що голландський медінститут — це мох і болото, і що Він, мабуть, закінчив вечірні курси з вірусології.

Мене хвилює тільки те, що Він приїде. Конвой мав би бути тут біля одинадцятої. Якщо їх пропустять на всіх чек-пойнтах.

«Шанель № 5» чи «Анаїс-Анаїс»? Ах... запізнююся, запізнююся... «Шанель» Він привіз мені минулого разу. Отже, йому подобається... «Шанель»... Спізнююся... бо-юся, що доведеться йти коротшою дорогою. Сподіваюся встигнути.

Він вірить у зв'язок наших душ. Так говорить. Я цього му вірю. Думаю, що ми знайшлися у світі загублених. За абсолютно ненормальних обставин...

А ще й секс у нас неймовірний!

Я у дверях. І ще раз дивлюся у дзеркало. Досконало. Досконало. Знаю, що Він пахнутиме потом. Своїм чоловічим потом. Буде втомлений і брудний. Але я мушу бути досконалою. Він це заслужив. Спізнююся...

Біля входу в будинок сусідка вже розпалила піч і готується пекти хліб. Піч димить і під'їзд повний густого диму зі смаком пластику. Зараз я вся просмерджуся її гробаними пластиковими пляшками.

— Доброго ранку!

— Доброго ранку... агх... хгх... — відповідає вона, кашляючи і давлячись пластиковим канцерогенним димом.

Надворі сонячний день. Один із досконалих днів. Дві-три хмаринки на блакитному полотні неба. Видимість

Зміст

ТУФЛІ ДО ВРУЧЕННЯ «ОСКАРА»	3
ЧЕРВОНА МЕРЕЖИВНА БІЛИЗНА	5
ДІТИ МОЇХ КОХАНЦІВ	10
ІНАКШІ	12
ОДИН ДЕНЬ	14
ДОНЬКА ОСТАННЬОГО МОГКАНЦЯ	16
MADE IN YUGOSLAVIA	22
МАМА-САМОВРЯДЕЦЬ	25
МІСЦЕ ДЛЯ ДВОХ	30
МІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ	34
ONE WISH	37
ПЕРШИЙ ДОТИК ПАВИЧЕВОГО ХВОСТА	40
САМОТНІСТЬ	44
СЕСТРИ	47
ТАЄМНЕ ЖИТТЯ ПЕНСІОНЕРІВ	51
ТРИ ЖІНОЧИХ ТА ОДНА ГРУПОВА	55
МИСТЕЦТВО ЛІЧБИ	63
ВЕЧЕРЯ В ГОТЕЛІ «КОНКОРДІЯ»	70

ЧОМУ МИ СТИЉКИ ПЛАЧЕМО	73
УРБАЊИСТИЧНА КАЗКА	77
ЩОДЕННИК ОДНІЄЇ ЗРАДИ	81
ТЕ, ЧОГО НЕ ЗНАЄШ	85
АДРЕНАЛІНОВИЙ СПОГАД	88
HEARTBEAT	91
НАСКІЛЬКИ ПІЗНО — СПРАВДІ ПІЗНО?	93
І КОХАНКИ — ЖІНКИ ТАКОЖ	97
МОВЧАННЯ	98
НЕВГАМОВНІ	101
НЕНОРМАЛЬНА	104
ЯКОСЬ НАВЕСНІ	107
КАЗКА	109
ТІТКА	112
ЧУЖІ ДІТИ	115
ПОБАЧИМОСЯ НА ФЕЙСБУКУ	117
ЖИТТЯ	120
ЗОЯ	123
ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ ДРУЖБИ	125
ПАЦІЄНТИ	128
ЧЕМПІОНАТ	131
ШКОЛА	133
МІЙ ТИП	136
НЕДОСТУПНА	138
ЛЮДИ	141
ДЕЗЕРТИР	144
КОТРА ГОДИНА?	160